

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **BK a SPOL., s.r.o.**, IČO: 36 004 723, so sídlom Zvolenská č. 83, 984 01 Lučenec, zast.: *JUDr. Petrom Petrikom*, advokátom so sídlom advokátskej kancelárie Komenského č. 14419/18D, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanému: **Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky**, so sídlom Lazovná č. 63, 974 01 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 24. novembra 2014 č. k. 24S/130/2014-60, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 24. novembra 2014 č. k. 24S/130/2014-60 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Krajský súd v Banskej Bystrici vyššie uvedeným napadnutým uznesením s poukazom na ustanovenie § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis registra trestov (ďalej na účely uznesenia tiež „**zák. č. 71/1992 Zb.**“) zastavil konanie a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. Svoje zastavujúce uznesenie zdôvodnil tým, že napadnuté rozhodnutie žalovaného orgánu finančnej správy, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie prvostupňového orgánu o určení rozdielu dane z pridanej hodnoty žalobcovi za príslušné zdaňovacie obdobie, je rozhodnutím, ktorého súdny prieskum je zaťažený splnením poplatkovej povinnosti.

Preto po márnom uplynutí lehoty určenej krajským súdom na zaplatenie súdneho poplatku za žalobu vo výške 70,- € krajský súd prikrečil k realizácii zastavujúceho uznesenia, o možnosti vydania ktorého žalobcu poučil.

3. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca včas odvolanie (č. 1. 62) s poukazom na ustanovenie § 10 ods. 6 zák. č. 71/1992 Zb. s odôvodnením, že u žalobcu sú dané dôvody na jeho oslobodenie od povinnosti platiť súdny poplatok.

K odvolaniu bolo priložené Tlačivo pre dokladovanie pomerov účastníka konania, ktorý navrhuje, aby mu bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov (PRÁVNICKÁ OSOBA).

4. Následne krajský súd uznesením z 10. decembra 2014 nepriznal žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov.

Na základe odvolania žalobcu proti tomuto uzneseniu Najvyšší súd Slovenskej republiky predmetné uznesenie o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov potvrdil ako vecne správne.

II.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch) dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

6. Podľa § 5 ods. 1 písm. a) zák. č. 71/1992 Zb. poplatková povinnosť vzniká podaním návrhu, odvolania a dovolania alebo žiadosti na vykonanie poplatkového úkonu, ak je poplatníkom navrhovateľ, odvolateľ a dovolateľ.

Podľa § 8 ods. 1 zák. č. 71/1992 Zb. poplatok za podanie návrhu alebo žiadosti, poplatok za uplatnenie námietky zaujatosti v konkurznom konaní alebo reštrukturalizačnom

konaní podľa osobitného predpisu a poplatok za konanie o dedičstve je splatný vznikom poplatkovej povinnosti.

Podľa § 10 ods. 1 veta prvá zák. č. 71/1992 Zb. platí, že ak nebol zaplatený poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania alebo dovolania, prvostupňový súd vyzve poplatníka, aby poplatok zaplatil v lehote, ktorú určí spravidla v lehote desiatich dní od doručenia výzvy; ak aj napriek výzve poplatok nebol zaplatený v lehote, súd konanie zastaví.

Podľa § 12 ods. 1 zák. č. 71/1992 Zb. vo veciach poplatkov rozhoduje orgán, ktorý je oprávnený vykonať poplatkový úkon. Vo veciach poplatkov za konanie na odvolacom súde rozhoduje súd, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje, ak o poplatku nerozhodol odvolací súd. Nesprávne rozhodnutie o poplatkovej povinnosti v odvolacom konaní zmení alebo zruší odvolací súd aj bez návrhu.

Podľa § 14 ods. 1 zák. č. 71/1992 Zb. na konanie vo veciach poplatkov, ak tento zákon neustanovuje inak, platí primerane Občiansky súdny poriadok.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je rozhodnutím správneho orgánu, ktoré jednoznačne podlieha v zmysle § 5 ods. 1 písm. a) zák. č. 71/1992 Zb. poplatkovej povinnosti, ktorá u žalobcu vznikla dňom podania žaloby na vykonanie súdneho prieskumu podľa 5. časti Občianskeho súdneho poriadku.

Nakoľko žalobcovi nebolo medzičasom priznané právo na oslobodenie od súdnych poplatkov a žalobca v svojom odvolaní neargumentoval, že by sa na súdny prieskum začatý na základe jeho žaloby mal vzťahovať niektorý z liberačných dôvodov uvedených v § 10 ods. 2 zák. č. 71/1992 Zb. dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že napadnuté uznesenie o zastavení konania je vo výroku v zmysle § 219 ods. 1 O.s.p. vecne správny a preto ho ako taký potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. Krajský súd preto rozhodol správne, ak konanie podľa § 10 ods. 1 v spojení s § 14 ods. 1 zák. č. 71/1992 Zb. zastavil.

9. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. s poukazom na § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p., keďže žalobca v odvolacom konaní úspech nemal a žalovanému v odvolacom konaní trovy nevznikli.

Poučenie : Proti tomuto uzneseniu **nie je** prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).

V Bratislave 30. júna 2015

Ing. JUDr. Miroslav Gavalec, PhD., v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Ľubica Kavivanovová